

KISS ANNA

Muzsnay világa

A barátomról írok, költő lévén műtészek dolgába nem kontárkodnék. Bár a világ az ő karctűjén, rajz-ezüstjén testvérien közeli az enyémmhez, bár volt, van is mód tájékozódnom kiállításokon, műtermekben. Mégis.

Tény, hogy van egyféle világuk.

Szeretem finom kidolgozásukat, pólyált alakjait, hogy titkuk van, mint munkáinak általában. Ahogy a lét kétségbeejtő szakadékaival szembenéz, sejtet a mély sebről, mit a világ, mint idegen, üt az emberen, mert távol, nagyon távol van a teremtett világtól. Minek részletein ő szívesen időzik akár félfalnyi munkán!

Ez a távolság van jelen lapjain. Minden riasztó megjelenésével, idegenségével egy valódi vagy elidegenült tájban, ahogy csonkítja az embert! S reménye a példában, küzdelemben. Elég csak a nevekre hivatkoznom, kik előtt tiszteleg (Tarkovszkij, Kondor Béla, Kőrösi Csoma). Hite a Fennvalóban, ítélő angylaiban. Méretes rajzai nagy kifejező erővel, letisztultan tanúskodnak jelenlétükről.

Világszép királyné-Gizellát formál bronzba, némely képei túlérnek keretükön, plasztikában folytatódnak. Éli elvonult, a maga közegében társas életét, szemlélődik, építkezik, világ-raszoló fiat nevel párjával (ki fehér törzsfőnök Afrikában), viseli az életet, szemlélődik, kísérletezik, játszik, de halálos komolysággal. És ez is egy világ.

Mondataim, tudjuk, csak körüljárások. A lényeg a megfoghatatlanban létezik, mi ihlettség – a ki tudja mi.

Csak a mű beszélhet hűen önmagáról.